

under langt ringere vilkår, end de ville have mulighed for at opnå f.eks. i Den tyske Forbundsrepublik?

Mindretallet har den opfattelse, at det fælles arbejdsmarked og på længere sigt EF's forsøg på at opstille en fælles politik over for de associerede landes arbejdskraft, hvori aftale med Tyrkiet er et første skridt, vil føre til betydelig flere sociale problemer. Erfaringerne fra store økonomiske enheder som f. eks. De Forenede Stater viser, at et stort fælles arbejdsmarked og kapitalmarked fører til rodløshed i befolkningen.

Hertil kommer, at vi bliver traktatmæssigt forpligtet til inden for de sociale sikrings- og pensionsordninger at behandle vandrende EF-arbejdskraft og pårørende ligesom danske borgere. Dette vil føre til ikke ubetydelige udgifter, der kun for pensionsydelse rnes vedkommende delvis vil kunne refunderes fra udlandet. Men det vil navnlig — som understreges af socialministeriet — føre til „et betydeligt administrativt merarbejde“.

Denne belastning på vores sociale system vil også vise sig på det psykologiske plan. Administrationen af EF's ligebehandlingskonvention vil tvinge socialforvaltningen på centralt og lokalt plan til at anlægge udpræget regelorienterede og kontrolbestemte synsmåder, der vil stå i klar modstrid til den nye socialreform, der sætter klientens samlede behov i centrum.

Mindretallet har noteret sig, at der i forbindelse med forårets behandling af pensionslovene var enighed mellem alle partier om, at det såkaldte optjeningsprincip (der kendes i alle EF-lande) ikke ville være hensigtsmæssigt at indføre i dansk pensionslovgivning, hvis vi ikke bliver medlem af fællesmarkedet. I tilfælde af medlemskab vil vi imidlertid være „nødt“ til at indføre dette forsikringsprægede princip.

Mindretallet mener heller ikke, at det på længere sigt vil være muligt at fastholde og udbygge den danske fagbevægelses styrke under det store fælles arbejdsmarkeds vilkår. Fagbevægelserne står svagt og splittet i det nuværende EF, og en tilsvarende udvikling i Danmark ville ud fra mindretallets vurdering være betænkelig.

Enkelte overenskomstmæssige rettigheder vil umiddelbart blive gennemhullet af dansk medlemskab. Mindretallet ønsker her at henvise til, at den del af danske eksklusiv-

aftaler, der forpligter arbejdsgiveren til fortrinsvis at beskæftige ledig organiseret arbejdskraft, formentlig vil være i strid med det fælles arbejdsmarkeds regler, da det vil betyde en reel forskelsbehandling af andre EF-borgere.

Mindretallet er bekendt med Kommissionens „foreløbige retningslinjer for et program for en fælles socialpolitik“, der i 1971 sendtes til Ministerrådet. Siden har den været til konsultation i Europaparlamentet, der for nylig har tiltrådt Kommissionens forslag (se bil. nr. 2, spm. 71).

Med disse retningslinjer lægger Kommissionen og Parlamentet op til, hvad de kalder en „total fælles socialpolitik“ med forslag om integreret EDB-styret arbejdsformidling, fælleseuropæiske overenskomstforhandlinger, koordinering af de faglige uddannelser og mange andre forslag, der sikrer den størst mulige bevægelighed på arbejdsmarkedet.

Mindretallet anser det på denne baggrund for lidet sandsynligt, at det på lang sigt vil være muligt at bremse en fælles arbejdsmarkeds- og socialpolitik i EF.

Endelig er mindretallet betænkelig ved den kontrol med hovedposterne på nationalbudgetterne og deres finansiering, der er opstillet som et mål for den økonomiske og monetære union ved ministerrådsbeslutningen af marts 1971. Mindretallet frygter, at ikke mindst denne udvikling vil gøre det umuligt at føre en selvstændig dansk social fordelingspolitik i EF på lidt længere sigt.

EF og dansk jordpolitik.

Opkøb, besiddelse og handel med jord og fast ejendom er i EF et frit erhverv, der er omfattet af de fastlagte regler om fri etableringsret. EF's frie etableringsret vil medføre, at udenlandske erhvervsinteresser uden forudgående tilladelse kan virke i byzonerne. I sommerhusområderne vil der på samme måde i tilfælde af medlemskab blive åbnet op for erhvervmæssige erhvervelser af jord og sommerhuse.

Også i landzonerne vil der opstå problemer. Mindretallet peger på, at Danmark i tilfælde af medlemskab forpligtes af Romtraktaten, der som målsætning indeholder bestemmelser om, at også landbruget skal underkastes den fri etableringsret. Men allerede de eksisterende regler åbner op for